

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Martina Kopy a Petra Pospíšila ve věci

žalobce: **Lesy České republiky, s.p.**, IČ: 42196451
se sídlem Přemyslova 1106/19, 500 08 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
se sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

za účasti:

- 1) **EG.D. a.s.**, se sídlem Lidická 1873/36, 602 00 Brno
- 2) **CETIN a.s.**, se sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9
- 3) **Alf servis, s.r.o.**, se sídlem Okružní 2269/17, 678 01 Blansko
- 4) **Blansko Development s.r.o.**, se sídlem Koráb 131, 666 01 Tišnov
zastoupena obecným zmocněncem M. K.
- 5) **město Blansko**, se sídlem nám. Svobody 32/3, 678 01 Blansko

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 2. 2021, č. j. JMK 23586/2021,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Předmětem sporu je otázka, zda správní orgány při vydání územního rozhodnutí pro umístění novostavby bytového domu a související infrastruktury porušily zákon o lesích. Nevyžádaly si totiž souhlas (závazné stanovisko) k umístění stavby v bezprostřední blízkosti lesního pozemku od krajského úřadu, ale jen od městského úřadu.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

2. Městský úřad Blansko („městský úřad“) vydal územní rozhodnutí o umístění stavby: „Novostavba bytového domu v Blansku, lokalita Zborovce včetně hromadné garáže, zpevněných ploch (včetně rozšíření komunikace, parkoviště, chodníků), opěrných zdí, přípojky a rozvodu vody, přípojky a rozvodu plynu, prodloužení veřejné splaškové kanalizace, přípojky a rozvodu splaškové kanalizace, rozvodu srážkové kanalizace, odlučovače lehkých kapalin, vsakovacího objektu, veřejného osvětlení a oplocení na pozemcích p. č. 865/5, 865/6, 865/19, 865/20, 865/26, 865/64, 865/68, 920/2, 1366/6, 1366/7, 1366/13, k. ú. Blansko“. K územnímu rozhodnutí vydal odbor životního prostředí městského úřadu závazné stanovisko, kterým podle § 14 odst. 2 lesního zákona souhlasil s vydáním územního rozhodnutí pro umístění stavby do vzdálenosti 50 m od hranice lesního pozemku p. č. 929/6.
3. Žalobce od počátku nesouhlasil s umístěním stavby v těsné blízkosti lesního pozemku. Proti územnímu rozhodnutí podal odvolání, ve kterém brojil zejména proti závaznému stanovisku městského úřadu.
4. Žalovaný si v odvolacím řízení podle § 149 odst. 5 správního řádu vyžádal potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od odboru životního prostředí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, který je nadřízeným orgánem odboru životního prostředí městského úřadu. Krajský úřad závazné stanovisko potvrdil.
5. Žalovaný rozhodnutím ze dne 18. 2. 2021, č. j. JMK 23586/2021 („rozhodnutí žalovaného“), zamítl odvolání žalobce. Konstatoval, že stavební záměr odpovídá územnímu plánu Blanska. Pokud jde o nesouhlas s umístěním stavby v blízkosti lesního pozemku, žalovaný odkázal zejména na závazné stanovisko. To stojí na splnění podmínek, které vyžadují, aby stavba garáže měla železobetonové nosné konstrukce a střechu a vegetační střechu z důvodu bezpečnosti před škodami, které by mohly vzniknout pádem stromu nebo kamení z lesního pozemku. Zároveň ze závazného stanoviska plyne povinnost realizovat stavbu tak, aby nedošlo k omezení hospodaření na přilehlém lesním pozemku a aby se předcházelo škodám, které by mohly vzniknout při nepříznivých klimatických podmínkách. Tyto podmínky městský úřad převzal do výrokové části územního rozhodnutí.
6. Krajský úřad v potvrzujícím závazném stanovisku uvedl, že ze strany umístění stavby není ani v současnosti přístup k lesním porostům s ohledem na svažitost (kolmost) stěny bývalého lomu. Umístěním stavby proto nemůže dojít k omezení hospodaření na lesních pozemcích ani negativnímu ovlivnění stavu porostu. Vlastní umísťovaná stavba má navíc takovou konstrukci, která předchází poškozování majetku a zajišťuje bezpečnost osob. V závěru krajský úřad konstatoval, že vzhledem k lokalitě a charakteru lesního pozemku i porostu

nelze předpokládat, že navrhovaná stavba povede k negativnímu ovlivnění hospodaření na dotčených lesních pozemcích, které by zhoršilo stávající stav.

III. Žaloba

7. Žalobce namítá, že vydání územního rozhodnutí předcházelo nesprávný procesní postup. Správní orgány nedbaly ochrany lesního pozemku. Rozhodnutí o umístění stavby nerespektuje žádnou odstupovou vzdálenost od okraje svahovitého lesního pozemku ve vlastnictví státu. K umístění garáže má dojít ve vzdálenosti 0,5 m od okraje lesního pozemku. Podle § 14 odst. 2 lesního zákona se k dotčení pozemků do vzdálenosti 50 m od okraje lesa vyžaduje souhlas (závazné stanovisko) příslušného orgánu státní správy lesů. Z § 48a odst. 2 písm. c) lesního zákona pak plyne, že v případě dotčení lesního pozemku o výměře větší než 1 ha, je k vydání souhlasu příslušný krajský úřad. V tomto případě ale závazné stanovisko v rozporu se zákonem vydal městský úřad.
8. Správní orgány se kromě toho nevypořádaly s námitkami žalobce o nemožnosti provádět stavbu garáží tak, aby nedošlo k poškození navazujícího lesního pozemku. Stavba garáží v bezprostřední blízkosti lesního pozemku tento pozemek nutně poškodí. Zároveň to žalobci znemožní na předmětné pozemku hospodařit, zejména provádět jakoukoliv těžbu v souladu s lesním hospodářským plánem. Řádné obhospodařování lesů je veřejným zájmem, který je třeba nadřadit nad individuální zájem stavebníka.
9. Dotčený lesní pozemek tvoří svahovitý terén. Plní i významnou funkci ochrany půdy. Zároveň stabilizuje svah v místě, kde půdu tvoří rozpadaný kamen. Při stavbě bytového domu a garáží v bezprostřední blízkosti lesních pozemků dojde k výraznému narušení stability těchto pozemků a lesních porostů. Kromě toho hrozí pády vzrostlých stromů nebo větví na tyto stavby a jejich okolí. Může dojít k ohrožení bezpečnosti osob.

IV. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný zdůraznil, že stavba hromadné garáže má být vsazena do svahu při hranici s lesním pozemkem. Tento způsob její realizace bude významně působit k zajištění stability sousedního pozemku oproti současnému neutěšenému stavu. Územní rozhodnutí navíc stanovuje podmínku doložení statického posouzení stavby prokazující její odolnost proti případnému pádu stromů a sesuvu kamení. Stavba proto nezhorší poměry v území, naopak vyřeší žalobcem přehlížený špatný stav pozemku.
11. Vydané územní rozhodnutí nevyužívá lesní pozemky. Ustanovení § 13 odst. 1 a 2 písm. b) lesního zákona se proto tato věc netýká. Správní orgány postupovaly v souladu se zákonem. K vydání závazného stanoviska byl v souladu s § 48 odst. 2 písm. c) lesního zákona příslušný městský úřad, coby obecní úřad obce s rozšířenou působností.
12. Ze spisové dokumentace ani ze stavu území neplyne, že by při dodržení standardních technologických postupů při provádění stavby garáže mělo dojít k poškození lesního pozemku. Tato námitka navíc směřuje proti provádění stavby. Svým charakterem proto spíše spadá do navazujícího stavebního řízení. V průběhu územního řízení ji žalobce nevznášel.
13. K namítané nemožnosti hospodaření na lesním pozemku žalovaný poukázal na to, že s ohledem na velmi příkrý svah v místě umístění garáže není ani v současnosti možný přístup těžké techniky. Přístupu k lesnímu pozemku se přitom stavba nedotkne.

14. Z doložené fotodokumentace je zřejmá postupující eroze lesního pozemku způsobená značným výškovým rozdílem úrovně dvou sousedících pozemků. Tento stav by měla řešit právě stavba garáže, která je v daném místě vhodně situovaná a měla by působit protierozně. Problémy, které mohou potenciálně způsobit padlé stromy, řeší podmínky územního rozhodnutí. Umístění samotného bytového domu je mimo ochranné pásmo lesa.

V. Replika žalobce a vyjádření osoby zúčastněné na řízení č. 4

15. V replice žalobce nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že by stavba garáže přispěla ke stabilizaci terénu a že nedojde ke zhoršení poměrů území. Lesní pozemky je nutné v souladu s § 13 lesního zákona účelně obhospodařovat. Jejich využití k jiným účelům je zakázané. Lesní pozemek, do jehož svahu má být bez souhlasu vlastníka umístěna část stavby garáže, je přímo dotčen touto stavbou. Lesní pozemek tvoří nejenom prostor nad zemí ale i pod jejím povrchem. Pokud se stavba dotýká svahu tohoto pozemku, znamená to i dotčení samotného pozemku. Tedy i vydání příslušného územního rozhodnutí a stavebního povolení.
16. Dotčení předmětného lesního pozemku nelze chápat pouze jako jeho dočasné omezení ve využití (např. podobu výstavby), ale jako zásadní dotčení jeho části v místě výstavby garáže ve smyslu změny jeho podstaty a využití k jiným účelům než k lesnímu hospodaření. Změnu části lesního pozemku na pozemek zastavený nelze realizovat bez souhlasu vlastníka pozemku pouze na základě stavebních úprav.
17. Podle § 13 odst. 1 lesního zákona může o výjimce ze zákazu využití lesního pozemku k jinému účelu rozhodnout orgán státní správy lesů pouze na základě žádosti vlastníka lesního pozemku nebo ve veřejném zájmu. K odnětí dotčených částí lesního pozemku však před vydáním napadených rozhodnutí nedošlo. Žalobce proto nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že § 13 lesního zákona není ve hře. Žalovaný si protiřečí, pokud zároveň uvádí, že se stavby garáže přímo dotkne svah lesního pozemku. Zásahem do lesního pozemku dojde i k zásahu do významného krajinného prvku, kterým je les. Správní orgány si však před vydáním rozhodnutí v rozporu s § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny nevyžádaly žádné stanovisko orgánu ochrany přírody.
18. K žalobě se vyjádřila také společnost *Blansko Development, s.r.o.* coby osoba zúčastněná na řízení. Souhlasila se žalovaným, že správní orgány dodržely správný procesní postup. Příslušnost k vydání závazného stanoviska měl městský úřad, který s umístěním stavby souhlasil. Jeho závazné stanovisko potvrdil i krajský úřad. Žalobce měl právo v řízení vyjádřit své stanovisko, rozhodující je ale posouzení příslušných orgánů státní správy lesů. Argumentace žalobce je neurčitá. Je z něj jasný pouze jeho obecný nesouhlas s umístěním stavby. Nespecifikuje, jakým způsobem by mělo dojít k poškození lesního pozemku. Žadatel o vydání územního rozhodnutí si nechal ve vztahu k lesnímu pozemku zpracovat odborné stanovisko k záměru z hlediska posouzení vlivů na životní prostředí. Podle tohoto stanoviska tu není předpoklad, že by mohlo dojít k zamezení hospodaření na lesních pozemcích, že by se tyto lesní pozemky využívaly k jiným účelům než k lesnímu hospodaření, nebo by že docházelo k poškozování lesních porostů.

VI. Hodnocení věci soudem

19. Žaloba **není důvodná.**

20. Podstatou této věci je především otázky určení správního orgánu příslušného k vydání souhlasu (závazného stanoviska) podle § 14 odst. 2 lesního zákona v případě dotčení pozemků do vzdálenosti 50 m od okraje lesa.
21. Podle uvedeného ustanovení platí: „Dotýká-li se řízení podle zvláštních předpisů zájmů chráněných tímto zákonem, rozhodne stavební úřad nebo jiný orgán státní správy jen se souhlasem příslušného orgánu státní správy lesů, který může svůj souhlas vázat na splnění podmínek. *Tohoto souhlasu je třeba i k dotčení pozemků do vzdálenosti 50 m od okraje lesa.* Souhlas vydávaný jako podklad pro rozhodnutí o umístění stavby nebo územní souhlas a dále pro rozhodnutí o povolení stavby, zařízení nebo terénních úprav anebo jejich ohlášení je závazným stanoviskem podle správního řádu a není samostatným rozhodnutím ve správním řízení.“ (důraz doplnil soud)
22. Lesní zákon rozlišuje pro určení orgánu příslušného k souhlasu s vydáním územního rozhodnutí dvě situace. V první jde o dotčení pozemků určených k plnění funkcí lesa v tom smyslu, že se zamýšlený záměr má umístit nebo realizovat přímo na těchto pozemcích. Zde pak má pro určení příslušného orgánu význam také to, zda se jedná o lesní pozemek s rozlohou větší než 1 ha nebo nikoli. Druhá situace se týká případů, ve kterých se zamýšlený záměr má umístit nebo realizovat v zákonem stanovené 50 m vzdálenosti pozemků určených k plnění funkcí lesa.
23. Podle § 48 odst. 2 písm. c) lesního zákona totiž *obecní úřady obcí s rozšířenou působností* vydávají souhlas k vydání územního rozhodnutí, jímž mají být dotčeny pozemky určené k plnění funkcí lesa do výměry 1 ha, pokud není příslušný kraj, a *souhlas k vydání rozhodnutí o umístění stavby nebo využití území do 50 m od okraje lesa* (§ 14 odst. 2). Podle § 48a odst. 2 písm. c) lesního zákona *krajský úřad* vydává souhlas k vydání územního rozhodnutí, jímž mají být dotčeny pozemky určené k plnění funkcí lesa těžbou nevyhrazených nerostů nebo jímž mají být dotčeny pozemky určené k plnění funkcí lesa o výměře 1 ha a více.
24. Pro vyjasnění je třeba dodat, že pojem *dotčení* v § 48 odst. 2 písm. c) a § 48a odst. 2 písm. c) lesního zákona má svůj svébytný význam. Odlišuje se typicky od pojmu *přímého dotčení* na vlastnickém nebo jiném věcném právu k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich, pokud jde o účastenství v územním řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, od něž se odvíjelo i procesní postavení žalobce v této věci. Jak již soud naznačil výše, v uvedených ustanoveních lesního zákona je třeba pojem dotčený pozemek vykládat tak, že jde o pozemek určený k plnění funkcí lesa, jestliže má být stavba umístěna *přímo na něm*. Má-li být stavba umístěna v sebemenší vzdálenosti od něj až do vzdálenosti 50 metrů od okraje lesa, nejde o dotčený pozemek ve smyslu obou ustanovení, ale použije se jen § 48 odst. 2 písm. c) *in fine* lesního zákona.
25. Pokud tedy jde o přímé dotčení lesního pozemku tím, že se *na něm* má umísťovat stavba, zákon rozlišuje, zda se jedná o pozemek do výměry 1 ha nebo o výměře 1 ha a více. V případě lesního pozemku o výměře 1 ha i více (což je i pozemek, o který jde v této věci) vydává závazné stanovisko krajský úřad. Potud má žalobce pravdu.
26. Pokud ale má být stavba umístěna na pozemku sousedícím s lesním pozemkem ve vzdálenosti menší než 50 m od okraje lesa, již nezáleží na tom, jaká je rozloha tohoto lesního pozemku. *V těchto případech bude závazné stanovisko vždy vydávat obecný úřad obce s rozšířenou působností podle § 48 odst. 1 písm. c) lesního zákona.* Jak soud vysvětloval, zákon rozlišuje, zda má k umístění stavby dojít přímo na lesním pozemku anebo v určité vzdálenosti od okraje lesa. Rozloha lesního pozemku pak ve vztahu k určení orgánu

příslušného k vydání závazného stanoviska hraje roli pouze v případě umístění stavby přímo na tomto pozemku, nikoliv v případě umístění stavby do vzdálenosti 50 m od hranice lesa.

27. Městský úřad proto v tomto případě postupoval správně, pokud si vyžádal závazné stanovisko svého odboru životního prostředí, a nikoliv od krajského úřadu. Tato námitka žalobce proto není důvodná.
28. K umístění garáže sice má dojít v bezprostřední blízkosti lesního pozemku (0,5 m), jak namítá žalobce. To však neznamená, že by územní rozhodnutí odporovalo lesnímu zákonu. Ten totiž nestanovuje žádnou minimální vzdálenost od okraje lesa, kterou by územní rozhodnutí mělo respektovat. Jediný požadavek v tomto ohledu se týká povinnosti vyžádat si souhlas orgánu státní správy lesů k umístění stavby do 50 metrů od hranice lesa.
29. Smyslem tohoto souhlasu je v každém jednotlivém případě posoudit, zda – a případně za splnění jakých podmínek – lze v rámci zákonem stanovené padesátimetrové odstupové vzdálenosti od lesa připustit umístění a povolení nových záměrů. Při vydávání (ne)souhlasu pak orgán státní správy lesů vždy posuzuje střet různých veřejných i soukromých zájmů se zájmem na ochraně lesa. Příslušný správní orgán má vždy povinnost důkladně posoudit povahu zamýšleného záměru, jeho soulad s územně plánovací dokumentací a jeho případný dopad na lesní pozemek. Žalobce však nemá pravdu v tom, že by zájem stavitele měl vždy ustoupit zájmu na ochraně lesa. Jak konstatoval například Krajský soud v Praze, „[j]akkoliv zájem na ochraně lesa jakožto významné složky životního prostředí, ale i významného produkčního zdroje je z hlediska orgánů státní správy lesů primární, tento zájem není nadřazen všem zájmům ostatním.“ (rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne ze dne 20. 9. 2017, sp. zn. 45 A 55/2015). Je tedy úkolem orgánu státní správy lesů vydávajícího souhlas, aby řádně vážil jednotlivé vzájemně si konkurující práva i veřejné zájmy a při jejich vyvažování dbal na dodržení zásady přiměřenosti.
30. Z obsahu závazného stanoviska městského úřadu, které poté potvrdil i krajský úřad, přitom plyne, že se oba orgány státní správy lesů dostatečně zabývaly posouzením dopadů umísťované stavby na bezprostředně sousedící lesní pozemek. Správní orgány se zabývaly veškerými potenciálními problémy souvisejícími s umístěním stavby v těsné blízkosti lesa, na které ve svých podáních opakovaně upozorňoval žalobce (znemožnění hospodaření na lesním pozemku, poškození pozemku během realizace stavby, ohrožení bezpečnosti z důvodu pádu stromů). Nedospěly však k závěru, že by tyto skutečnosti bránily vydání rozhodnutí o umístění stavby.
31. Městský úřad ve svém závazném stanovisku vyjádřil souhlas s umístěním stavby za podmínky, že nedojde k omezení hospodaření na nejbližším lesním pozemku a aby se předcházelo škodám, které by mohly vzniknout kvůli sousedství zamýšleného záměru s lesním pozemkem a jeho lesním porostem. Jedná se zejména o škody, které by mohly vzniknout při nepříznivých klimatických stavech, jako jsou silné větry, během nichž může dojít k nepředvídatelnému lámání stromů nebo jejich větví. Podmínky dotčeného orgánu městský úřad zapracoval do podmínek vydání územního rozhodnutí v bodě 41. písm. C. Kromě toho v bodě 36 zapracoval podmínku, podle které je ke stavebnímu řízení pro objekt garáže nutné předložit statické posouzení vypracované oprávněnou osobou, které mimo jiné prokáže, že navržená konstrukce stavby odolá poškození od případného pádu stromů a sesuvu kamení.
32. Potvrzující závazné stanovisko krajského úřadu pak v návaznosti na odvolací námitky žalobce dodává, že s ohledem na svažitost stěny bývalého lomu neexistuje ze strany umístění

stavby přístup k lesním porostům ani v současnosti. Umístěním stavby nemůže proto dojít k omezení hospodaření na lesních pozemcích či k negativnímu ovlivnění stavu porostu. Krajský úřad pak dospěl k závěru, že vzhledem k lokalitě a charakteru lesního pozemku a lesního porostu nelze přepokládat, že navrhovanou stavbou dojde k negativnímu ovlivnění hospodaření na dotčených lesních pozemcích, které by zhoršilo stávající stav.

33. Dotčené správní orgány tedy ve svých stanoviscích reagovaly na námitky, které žalobce uplatňoval ve správním řízení. Žalobce naproti tomu nevznáší žádnou konkrétní argumentaci, která by správnost závěrů, na nichž stojí závazná stanoviska, vyvracela. Jediná námitka, na níž stanoviska nedávají odpověď, je žalobcem tvrzená hrozba narušení stability pozemku. Žalovaný ve svém rozhodnutí uvádí, že žalobce tuto námitku nevznnesl včas, ale až v odvolání. Proto se jí s odkazem na § 82 odst. 4 správního řádu nezabýval. V tom má pravdu. V územním řízení žalobce namítal pouze to, že stavba má stát příliš blízko lesnímu pozemku. Námitku týkající se možného narušení stability pozemku žalobce uplatnil pozdě, což zásada koncentrace řízení, která se v tomto případě uplatní, neumožňuje.
34. Řízení se zde zkoncentrovalo hned dvěma způsoby. Za prvé došlo ke koncentraci v územním řízení na prvním stupni na základě úkonu stavebního úřadu, který v souladu s § 89 odst. 1 stavebního zákona účastníkům řízení stanovil lhůtu 15 dní pro podání námitek. A za druhé šlo o koncentraci v odvolacím řízení, ve kterém lze nové důkazní návrhy a skutková tvrzení uplatňovat jen tehdy, pokud je nebylo možné vznášet dříve, jak vyplývá z § 82 odst. 4 správního řádu. Žalovaný proto nemusel přihlížet k nové námitce související s narušením stability lesního pozemku.
35. Žalobce navíc tuto námitku formuluje poměrně obecně a ničím ji nedokládá ani blíže nevysvětluje. Žalovaný ve vyjádření k žalobě trefně poukazuje na to, že z fotodokumentace ve spisu je zjevné, že svah na hranici lesního pozemku a pozemků, na kterých má stát garáž, je v zanedbaném stavu a dochází zde k erozi půdy. Terén je tedy v daném místě nestabilní i bez jakéhokoli stavebního zásahu. Lze však dát za pravdu žalovanému, že vybudování stavby jejím zapuštěním do terénu může paradoxně přispět k zpevnění svahu.
36. Ze stejných důvodů se soud nemohl zabývat námitkou, kterou žalobce vznáší v replice, podle níž umístěním stavby v bezprostřední blízkosti pozemku p. č. 929/6 fakticky dochází ke změně jeho využití na stavební pozemek, což není možné bez souhlasu jeho vlastníka. Tuto námitku však žalobce v žalobě neuplatňoval. V souladu s § 71 odst. 2 soudního řádu správního lze rozšířit žalobu o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby. Soud se proto touto námitkou nezabýval.

VII. Závěr a náklady řízení

37. Soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl.
38. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.
39. Pro úplnost soud dodává, že žalobce podal v průběhu soudního řízení návrh na jeho přerušení. Dříve než o něm soud rozhodl, jej však žalobce vzal zpět.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí

být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. srpna 2023

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu

č. j. 29 A 54/2021-107

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl předsedkyní senátu Zuzanou Bystřickou v právní věci

žalobce:	Lesy České republiky, s.p. , IČ: 42196451 se sídlem Přemyslova 1106/19, 500 08 Hradec Králové
proti žalovanému:	Krajský úřad Jihomoravského kraje se sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

- za účasti:
- 1) **EG.D. a.s.**, se sídlem Lidická 1873/36, 602 00 Brno
 - 2) **CETIN a.s.**, se sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9
 - 3) **Alf servis, s.r.o.**, se sídlem Okružní 2269/17, 678 01 Blansko
 - 4) **Blansko Development s.r.o.**, se sídlem Koráb 131, 666 01 Tišnov
zastoupena obecným zmocněncem M. K.
 - 5) **město Blansko**, se sídlem nám. Svobody 32/3, 678 01 Blansko

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 2. 2021, č. j. JMK 23586/2021,

takto:

Ve výroku rozsudku ze dne 30. 8. 2023, č. j. 29 A 54/2021-102, se doplňuje následující výrok:

III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V rozsudku ze dne 30. 8. 2023, č. j. 29 A 54/2021-102, který byl za splnění podmínek § 51 odst. 1 soudního řádu správního vyhlášen bez nařízení jednání, soud nerozhodl o nákladech řízení osob zúčastněných na řízení. Toto pochybení napravil vydáním doplňujícího usnesení (§ 64 soudního řádu správního ve spojení s § 166 občanského soudního řádu).
2. O náhradě nákladů osob zúčastněných na řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 5 soudního řádu správního, podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Vzhledem k tomu, že osobám zúčastněným na řízení soud žádnou povinnost neuložil, jim krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal. Na náhradu jiných nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení ze zákona nárok nemají.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 18. září 2023

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu